

Este de două ori în septembra: Joi-a și Domine'a; era cându-vă pretinde imortantia materiei lor, va fi de trei său de patru ori în septembra.

Prețul de prenumerare,

pentru Austria:

pe anu întregu	8 fl. v. a.
" diumatate de anu	4 fl. v. a.
" patru	2 fl. v. a.
pentru România și strainatate:	
" anu întregu	12 fl. v. a.
" diumatate de anu	6 fl. v. a.

Prenumerare se face la toti dd. core spundinti ai nostri, si de a dreptul Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresă si corespondintele, ce pri- vescu Redactiunea, administratiunea seu speditură; căte vor fi nefrancate, nuse vor primi, era cele anonime nu se vor publica

ALBINA.

Situatiunea si noi.

Budapest, in 11/23 martiu 1874.

Două imputări sunt, cari principalele s-au predicat asupra clubului și resp. a partitei naționalităților dela Dietă Ungariei, cu ocazia luării în considerație a conlusionului seu facia de nouă situatie.

Antaiu: sustinerea in intregu a programei nationale si a essentii de sine a partitei.

A dou'a: tocmai si din acăsta cauza dedus'a-ne'ncredere in intentiunea sincera si serioasa patriotica a partitei.

Adeca — cei mai multi, ba — am poté dice, chiar toti adversarii nostri naționali — ni reflectara, că — este frumosă si — la audiu bine sunetoria enunciatiunea nostra, despre intentiunea nostra leiale si sincerminte patriotică facia de noulu guvernui si activitatea sa, intru deslegarea problemelor sale celor grele; dar că — este greu a crede intru acăsta buna si nobile intentiune, candu se recugeta la dusmania nostra din trecutu si — la aceea, că tōte pretensiunile noastre naționale ni le-am rezervat, chiar si separatiunea nostra politică naționale ni-am sustinut'o, — numai cătăni suspinsu momentanminte stăruirea implinirei acelora.

Imputării sunt — intemeiate si — grave. Nu vom nega nici un'a, nici alt'a; si tocmai de aceea — asiă credemus că — este de lipsa, dar si merita, ca să ne luăm la desbatere critica.

Ceremu cea mai deplina atentiune. —

Magiarii de la putere, minoritatea poporatiunei tierii, a patriei comune tuturor, sustinu oblu, si faptualminte prin poterea discretionaria, ce — cu calea său foră cale li este data in mani, fortadu chiar, ca patri'a comuna să fie si să remana pentru pururiu statu publicu eschisivminte magiaru, adeca — numai si numai magiaru.

Ce va să dica acăst'a?

Va să dica, intréga vieti'a publica: reprezentantiunea in concertulu tierelor

si poporului, si in istoria universale, — legelatiunea si administratiunea de statu, si chiar armata, justitia si instructiunea publica, intrudusa de statu, — să fie numai magiare, firesce pe cont'a tuturor; ér poporale nemagiare, majoritatea terii, să nu aiba, de cătu o vieti'a tolerata privata, firesce pana atunci, pana candu spre sustinerea acesteia — fortele loru proprii, materiali si spirituali — li vor ajunge.

Ei bine, ce insémna acăsta situatiune, pretinsa de domnii magari?

Nici mai multu, nici mai pucinu, de cătu, că — minoritatea magiara să aibe dreptulu, de a se nutri si intarî, de a-si ascură essinti'a — pe cont'a, prin despărirea majoritatii nemagiare; ér acestei majoritatii să nu i remana, de cătu dreptulu, d'a se vestedî mereu, pan' să péra, parte se se prefaca in elementulu domitoriu.

Acăst'a este essinti'a programei jucării partite magiare din Dietă si din tiéra.

Cine acăst'a nu vede, nu pricpe, acel'a nu merita numele de omu cu ochi si cu minte. Domnii magari insisi — nici nu néga, si nici nu facu secretu din pretensiunea loru, ma o spunu cu vóce inalta fia-cui, si diferitele partite ale loru — pe 'ntrecute si-o declama un'a altei'a.

Ei bine, nu intrebămu — 6re este dreptu acăst'a? căci ni s-ar poté dice că — da; fiindu că asiă sunt legile tierii, asiă a juratul Regale la incoronatiune, si mai cătăne apucature si fictiuni próste; insa intrebămu: este justu, este indreptatul acăst'a naturalmente? Căci in fine, dupa legile naturei, ori-ce este indreptatul, cu buna conștiinția se pote luă si de dreptu.

Respondem simplu: da; pretensiunea si tendinti'a magiarilor d'a trăsi d'a se intarî, si d'a-si ascură essinti'a — pre cont'a multimei nemagiare — este indreptatita, déca acea multime nemagiara este mai slaba si mai prósta, său mai miserabile, si — nu scia, său nu vré se desvolte si să sustiena o resistin-

tia, o lupta eficace pentru essinti'a propria; intocmai precum — indreptatita a fost incercarea lui Iosif al II-lea, alui Metternich, alui Bach si Schmerling, d'a subjugá si storice pre magari pentru scopurile germanismului superiore, cari incercări sicur si reesau, déca elementulu magiaru se dovedea de totu miserabile.

Dupa legile naturei, fintiele si elementele superioare au totu dreptulu de a se folosi de cele inferioare spre scopurile loru proprii de desvoltare si ascurare. Firesce că — umanismulu, mai veritosu prin crestinismu — predica alta doctrina, dar — numai o predica; de urmatu nime nu o urma — incependum dela pap'a celu din Roma, pan' la celu din Berlinu si celu din Petropole, si celu din Caransebesi si celu din Bogsia, cu numele pop'a Elek!

Ei bine, facia de incercările indreptatite ale domnilor magari — clubulu deputatilor naționali, ca partita a naționalităților nemagiare — logicamente — ce pusețiune avé să ia? De siguru — numai aceea pre care a si luat'o, pusețiunea de resistența său oposiție naționale, pentru aperarea essintiiei elementelor legalmente si justamente apesate si utilizate de domnii magari, — pusețiunea de lupta politica continua, de lupta fără grea, pentru că — este fără neegale!

Totu ce n'a fost ticalosu si miserbile in elementele nemagiare — s'a ingagiu in acăst'a lupta si — pré bine este conoscutu, că domnii magari, desi superiori dupa pusețiunea loru in statu, totusi pentru ca să sustiena cu victoria luptă, au trebuitu să faca — nu numai cele mari incordări de poteri, să se enervede chiar, ci au trebuitu să calce chiar propriile loru legi, propriile loru principia politice, demoralisandu tōte, tōta vieti'a publica, de susu pana diosu; cu unu cuventu — să provoce cumplita calamitate publica generale, de care patimesce astadi tiéra intréga, amicu si inamicu, in tōte partitele si peturele.

Nu e asiă? — Cine va cutesă să nege!

Si óré — domnii magari, prin atăta lupta, atătea sacrificia, căscigara — pentru pretensiunea loru — ceva garantie sicure, cari să ii faca, a poté fi linisiti măcar pentru 100 de ani, măcar pentru 50, 30 de ani, — său măcar pentru 10, pentru 5, pentru 2 ani??

Nemic'a! Garantia loru e — stepanirea, de astazi pona atunci, pona candu ei sunt la potere, ér naționalitățile sunt mai slabe.

Dar — óré naționalitățile căscigara ceva prin lupta?

Căscigara atăta, că dovedira, cumea nu sunt inca morți, si — că nu voru să renunța la vieti'a! Dar de alta parte se obosira si ele infricosatu, — firesce, pentru că natura magariului este totu agresiva; agresiunea lui paruriă cruda si foră scrupuli; cea-ce pre cătu inversiuna, totu pre atăta si disgusta si indigna pre contrariu!

Eta starea intru carea ne gasi fu siunuea, schimbarea ce se intemplă in guvern, si in partit'a sa.

Ei bine: ce dice acestu nou guvern?

Elu dice: trebuie să urmămu alta politica in privinti'a finantelor si a administratiunei statului; dar anume trebuie să moralizămu vieti'a nostra publica, tie-nendu legile cu rigore.

Ei bine, déca acăst'a va fi adeverat. Apoi in tipu de consecintia — nesmintita are să urme o slabire in agresiuni contra naționalităților, in cătu acestea să poată cevasi resuflă.

Apoi noi credemus, că acăst'a va fi adeverat; pentru că vedemus calamitatea comuna cea mare, carea si pre domnii magari ii pune in neposibilitatea d'a continuă atacurile cu aceeași taria si asprime. Dar — credemus numai ceea-ce promite nouă situatiune; aceea insa, că va incetă d'a fi eschisivminte magara naționale, si că va face locu si naționalităților nemagiare in vieti'a publica de statu, — ea, nouă situatiune, nu numai

FOIȘIORA.

Domnule Redactoru!

Nu credu să fia in patri'a nostra unu tenu, care să aiba unu trecutu mai gloriosu decătu districtulu Naseudului, si apoi nu credu să se pota areta unu arghiu romanescu, despre a carui trecutu să se fia potutu adunătate datele, cari să-lu infaciisa cu deplinete pana in detaliu, cumu s'au potutu face acăst'a in acestu tienutu, care órecandu formă districtulu liberu valachicu alu Rodnei, mai tardiu districtulu militaru alu Rodnei, dupa ceea alu duoilea regimentu romanescu de granită, ér astadi districtulu romanescu alu Naseudului.

Fost'au nu numai in centru, dar chiar in fia-care statiune de comandante a companiei, archive pline de documente de mare valoare; nu s'a interasatu ince nime să-le adune, si asiă in anii de trista aducere-amente s'au datu préda focului. Ceea ce se poate face atunci forte usioru prin unu singuru individu, astadi pretinde nu numai conlucrarea unui număr mare de barbati devotati causei, si spese enormi.

Ar fi astadi de mare interesu a cunoște sistem'a militare granităresca, care astadi de unii se inalta pana la inaltul cerului, si de altii se scufunda pana in abisulu infer-

nului. Ar fi de mare insemetate a face o asemenea intre acea sistema si intre sistem'a absolutistica si cea de facia, in ceea ce priveste administrarea si vieti'a acestui tienutu. Acestea ince astazi sunt imposibili, de-óra-ce nici din tempulu absolutismului nu așa-mu actele, de cari am avé lipsa, căci — avendu bachianii ordinu a nimici documentele de interesu — ce a fost de ceva insemetate au arsu, si cene mai scie de nu se va intemplă totu asiă si acuma, in casu candu s'ar schimbă sistem'u.

Atari consideratiuni se vede că a avutu inaintea ochilor si repausatulu prepositu capitulare alu Gherlei, *Macedanu Popu*, care in teneratiele sale — avendu intrare libera in archivulu vicariale din Naseulu, ba fiindu chiar incredintiatu eu ordinarea acelui archivu, se apucă de culese datele ce i s'au parutu de ceva interesu, ér pe basea acestor date scrise o schită istorica a Vicariatului Rodnei, său mai bine o schită a activității Vicariilor din acestu vicariat.

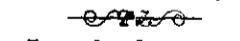
Schită istorica din cestiune e in manuscris si testata gimnasiului romanescu din Naseudu. Nu sciu ce sorte pote să aiba si acestu manuscris; sciu ince că publicandu-se si propagandu-se printre Romanime, se va poté pastră mai securu.

De aceea vinu a rogă onorat'a Redactiune de la „Albina” — in interesulu comunu — să binevoiescă a mediloci publicarea acces-

tui manuscriptu in foisoru. Eu lu-voi decopă fidele de pre originalu, si nu voiu schimbă niciunu, decătu in privinti'a stilare voiu face unele indreptări, ér de aci incolea adausurile ce ar fi de facutu, le voiu insemnă in note sub testu.

Naseudu, in februarie 1875.

Massimu Popu.

Activitatea

Vicariilor foranei episcopesci gr. cat. din districtulu Naseudului, dela infieratia vicariatului pana la Vicariul Anchidim Popu inchisive, descrisa de *Macedonu Popu*, Prepositulu capitulului gr. cat. a Diecesei de Gherla.

Catra cetitori.

Cu finea lui Iuliu anulu 1838 lasă din bunavointia mea catedr'a profesorale de la gimnasiulu nostru din Blasius, carea am fostu ferice a-o capetă in Septembrie anulu 1834, dupa absolvirea cursului teologicu in seminariulu din Blasius, si venii la Naseudu in calitate de capelanu si catechetu in institutulu educatoriu militaru, cumu si in cele patru clase normali, impreunate cu acesta. — In a. 1839 m'a incredintiatu vicariulu de atunci, fericitulu *Ioaanu Marianu*, cu punerea in ordene a archivului vicariale, care se aflată in cea mai mare disordine. Prin acăst'a mi-s'a datu o ocasiune pră placuta, de a mi-

castiga osebita cunoșintie, atătu despre ze-lulu si activitatea Vicariilor in cele beserice-sci si scolastece, cumu si in unele politico-civili, la cari au incurzu dinsii ea vicarii episcopesci.

Erumpendu revolutiunea in anulu 1848, am lasat oficiul parochiale si vicariale pre veri cătu-va tempu, si m'am dusu cu regimenterul in Bucovina, punendu mai antaiu totu archivulu registrat in ordine cronologica in beserica, cugetandu cumea santieni'a locului lu-va scuti de vandalismu; dar m'am inselat, căci re-intorcendu-me, mai la anulu, nu l'am mai aflatu. Precum m'am informatu a avutu si acesta sortea archivului regimenterului, care fi ariu.

Inse ea cunoșintele castigate să nu se immormente cu mene, le descriu cu ajutoriulu lui Ddieu aici; deci te rogu iubite cetitori a le ceti si primi cu aceea bunavointia, cu care le-am descris dupa insemnările mele, remase din intemplare dimpreuna cu moia mea biblioteca in beserică gr. cat. a Sangiorgiului, unde le-a fostu depusu iubitulu meu parente si parochu *Iacobu Popu*, care fusese cu căteva dile mai inainte la mene in Naseudu si le-a primitu dela mene spre pastrare. Langa acelea am mai adausu si descrierea unor evenimente de la anulu 1849, pana la anulu 1858, candu am fost promovat la demnitatea de Prepositu alu Capitulului, redicatu langa nou'a episcopia gr. cat. a Gherlei. —

că nu ni promite, ma chiar tocmai respinge de la sine. Ei bine, facia cu acăsta positiva situatiune—ce eră, ce trebuiă să facă clubulu naționale, partit'a naționalitătilor? Cei i dictă firea încredului?

De buna séma — nu, ca să se desfa, să renunță la scopu-si, să se prefa în cele lalte partite magiare, pentru naționalitati astăzi atât de pucinu binevoitórie, casă ieri, ci — simplu ceea-ce a facutu. Să dica sincerminte contrari loru sei:

Sentu să eu calamitatea comuna ca să voi; pricepeti—credu să voi, ca să mine, cumca lupt'a năstră a nascutu acăsta calamitate, carea să să ne inghita pre toti; — continuându resbelul mai de parte, ne prepadi mu sicur; si asiă — fiindu că voi, intru interesulu causei vostre, vreti să mai slabiti cu atacurile, să naționalitătile intru interesulu loru—voru odihni. Fiindu voi mai de omenia, nesmintit u că naționalitătile voru să fie mai crutate; urele voru să se astempere, si apoi — ce mai sciti ce poate aduce diu'a si năptea!

Déca—precum ni arăta observările naturalistilor, — calamitatile, nevoie mari comune, imbländiesc si desarma ferele selbate, chiar si pre cele mai crude si rapaci, facu pre tigru să stee in amică langa khenguru, pre uliu si siomu langa rondunica si ciocarla, etc. etc. apoi — cum nu ar fi de totu naturale, ca ămenii cu minte, in asemenea casuri de nevoia, să depuna dusmania, să se apropiă si să caute ocasiuni de a se intielege si d'a continua pacea cătu de lungu, măcar — pona s'ar dedă a se toleră si stim'a mai binisioru! —

Credemu că am lamurit u adeverulu in deplinete.

Numai un'a n'am spusu inca cetitorilor, aceea, că — déca propriamente tōte au decursu naturalminte, si déca asia-dara pre cale naturale am ajunsu la stadiulu, unde ne aflămu:—unde a fost totusi gresiel'a domnilor magiare, — pentru carea noi ii numiamu nedrepti, reintercepti, rei patrioti, ba pona si barbari?

Noi candu am dis'o acăstă, am si lamurit'o. Dar — bine, s'o lamurim si aci in pucine cuvintele.

Domnii magiare, in tendintă si pornirea loru naturale—au gresit u: a) atunci, candu au desconsiderat u pre tare starea si firea naționalitătilor; b) ori-de căte ori, pentru de a devinge resistint'a acestora, au mersu pona a desconsideră si calcă in piciora chiar principiale si legile, create de ei insisi si numite sante; c) atunci candu, pentru scopulu asecurării essintintiei si dominiului seu naționale, si-a cautatu unu punctu de radicare — afara

din sinulu seu, la unu elementu loru naturalmente contraria!

Acestea sunt gresiele mari si principali in lupt'a politica de statu, gresiele, cari pururiă scintescu logic'a; si tocmai pentru aceea pururiă se resbuna in contra gresitorilor. Aci contrarii nostri magiare si-au meritatu imputatiunile năstre de — ne'ntiepti, nedrepti, rei patrioti, ba adesea chiar de barbari.

Ei nu au avutu răbdarea de studiu si de lupta rationale onorabile, precum sengur este aceea naturale si permisa intr'un statu de dreptu, intre ămeni de cultura. Prin acăstă pre noi ne-au desgustat u de către sine pan'la indegnatiune; pre sine insisi cu totu cu caus'a loru cea mare, s'au eufundat u intr'unu noianu de greutăti, din cari — indiectu studiu, multa intieptiune si — grea lupta cu acelesi ămeni va fi de lipsa, pentru ca să pote scapă. Pona atunci noi am căscigatu — timpu, carele bine folositu, este auru, este vietă.

Acăsta este situatiunea de facia. —

* * *

Nota bene. Nu potem u nu luă spre scire chiar la acestu locu, cumea onorabil'a năstră betrana din Brasovu, „Gaz. Tr.“ luanu si ea notitia despre nou'a atitudine a deputatilor naționali, o condamna simplu si iute, ca pro un'a ce — „va potă să strice multu, să devina chiar funesta pentru caus'a naționale romana — și in Transilvania.“

Firesce, spre a motivă acăstă, aduce căte de tōte verdi uscate, dupe cum i este daten'a, dupa cum este chiar naturalu ămeni loru, cari in vieti loru nici candu n'au inventiatu a apretiui evenimentele si faptele in realitatea loru si nessulu logicu intimu.

Pana si de retragerea lui Mileticiu, Politu si Costicu se servește ca argumentu, cari au preferit „a se desparti de colegii loru si a remană pre vechiul loru terenu.“

Afie mam'a din Brasovu, că — chiar clubulu a remasu pre terenul seu, si că — cei trei serbi inca au remasu, si — că desi densii pentru intreruptele comunicatiuni nu se potura infacișa la conferintie in Pesta, posteriormente ina numai dlu Mileticiu se sprime in „Zastava“, precum că nu pricepe bine „nou'a tactica“ si — poate că densulu singuru nu o va adopta, ci se va isolă. —

Mai atinge drag'a mama din Brasovu si despre aceea, că — „nou'a atitudine — nu se poate termină decătu prin unu fiasco, care spre ori ce alt'a, numai spre onore nu va pute servi.“ —

Prin acestu enunciatiu onorabilii de langa mam'a „Gazeta“ dovedescu eclatant-minte, că — antau, nu sciu ce vorbescu, că li curg cuvintele din gura foră pricepere; ér a dău'a, că — n'au nice ideia despre ceea ce se dice onore.

1. Vicariulu Ioanu Para.
Episcopulu de pia memoria Ioanu Bobu, vediendu că dieces'a sa e pră mare, estindendu-se preste tota Transsilvanie si părțile impreunate cu ea, s'au rogatu de Inaltele locuri, ca acelea să se indure a crea una episcopală nouă gr. cat., la care să vina si parohiele romanești tienatorie de episcop'a rușena a Muncaciului, dar — capetendu rezolutiune negativa, a midilocit u numai redarea aloru patru vicariate episcopesci in locuri departate de resedintă episcopescă, asiă: in Fagaras, Hatieg, Naseudu si mai tardiu in Simleulu Silvaniei, ci a esoperat u totu-odata si dotarea acestor, si anume a coloru trei de antai din fondulu religiunei, era acestui din urma din cass'a statului, dotandu-se fiacare cu căte 300 fl. m. c. anualu, cam pre la anul 1786.

Pentru Districtulu Naseudului, ¹⁾ respective pentru intregu regimentulu romanescu de granită nr. 17, fă denumit u de Vicariu foraneu episcopal Ioanu Para. Această, dupa cumu am aflat, — s'au nascutu in comitatulu Hunedorei. Studiele teologice le-a facutu la Universitatea Viena, ca alumnu alu seminariului catolicu numit u Paznaneum.²⁾ Din pucinele scrisori si corespondintie, ce am aflat, m'am convinsu, cumca a fostu nu numai unu

Déca domniele loru mai doreseu să ii stinămu si să mai stămu de vorba cu ei, apoi ii rogămu, să se adopere de o soliditate mai mare in cuya si argumente.

Nu vréu acel buni barbat si asculte de noi, cei de atât'a ani nemeditu in lupta de dita si de năpte, cei ce din propria-ni experientă invetiaramu a conosce importantă ămenibru si a imprejurărilor: — ei bine, cu ce dreptu si-aroga ei, din cuibuletilu loru, o jucătă decisiva asupra năstră?

Deputatii clubului național de la Dietă ungurescă, totu o data ca creatorii si susținătorii partiei naționali si opositionali — infaptă, si nu cu mintiun'a, — dupa sutele de probe ce au datu despre firmitatea caracterului loru si despre orientarea loru chiar si intre cele mai grele imprejurări, măcar atât'a ar fi dăo inadecuat a pretinde de la politicastrii nostri de chilia si provincia, că actele loru să fie cevasi mai bine, mai adunca studiate, ér nu numai ca — pensele copilorn de la școală.

Budapestă, in 23 martiu n. 1875.

Par' că intr'adeveru si altissimulu locu insusi au ajunsu la cunoștința marelu morbus sociale, ce s'au desvoltat u mesura atât'a de ingrositoria sub timpulu erei năstre, a morbului memorabilității publice, chiar si in cercurile principali de statu.

Deducem u acăstă imbucurătoria credinția din faim'a ce ni o aduce „Tageblatt“ din Viena, in nrulu seu de ieri, care faimă sună, că marcialatul supremu de curte a adresat u notificatiuni către consiliarii intimi ai MSale, principii Iablonsky si Sapieha, către Dr. Giskra si camerariulu imperial Borkowsky, prin cari li descoperă displacerea Monarchului asupra portării loru ca membri ai consiliului de administratiune la intreprinderea drumului ferat u Leovia-Cernau: si li intredice intrarea mai de parte la Curtea imperială, ér pre Sapieha specialmente lu-avisidă asigură demisiunea dela postulu de presedinte alu Dietei Galitiane; preandu in același timpu postulu presedinte alu curții de jurat in Caus'a lui Ofenheim, b. Wittmann, si procurorul publicu b. Lemesan, primira decoratiunea coronei de feru, clas'a a III.

Este cam de multu, decandu nu s'au mai observat u la locul celu mai naltu in Austro-Ungaria — condamnatu si in modu demonstrativu vițiu si onorandu-se moral'a si vertutea. — Tiene Dómne totu asiă!

Sambat'a trecuta ni se comunică oficialmente urmatori'a chârtia:

Nr. ²⁹⁸
_{90 sec.}

Dela Consistoriulu arădanu — Magnificului d. Vic. Babesiu, asesore consistoriale in Pestu.

Statutele Reuniunei generali a invetiatorilor romani confesionali gr. or.

din dieces'a Aradului, ce s'au votat u in adunarea generale a invetiatorilor, tienuta la 20 aprilie 1872 sub presedintă Mag. nificantie Tale, consistoriulu prin acăstă le apróbă pre bas'a testului ce s'au publicat u făia „Albina“ nr. 52 din 2/14 iuliu 1872, si Te insarcina ca pre presedinte, să despuni celea de lipsa, ca Reuniunea să intre in vietă si să continue functiunea.

Aradu, din siedintă consistoriale a senatului de școale, tienuta la 13/25 februarie 1875. Andreiu Pappu mp. vicariu episcopal.

Va să dică, dorintă de aproape trei ani a multime de invetiatori naționali, specialmente a acelor de a drăptă Muresiului si de la Crisiuri, — etă se implină; se implină, precum am disu noi celor ce mai verosu in decursu anului 1873 necontentu staruiau si se nelinișteau, — la momentul posibile si potrivit.

Cu multa răbdare — ajunseram si acestu momentu. Semnu că — cu intieptiune, constantia si — multa răbdare — tōte se potu ajunge.

Nu ne indoim, că la rândul loru se vor aprobă si statutele adunării generali a invetiatorilor din părțile banatice ale aceliei diecose arădane. Ceea-ce ina nu ne va impiedeca, a incercă tōte, pentru d'a fusionă ambelor Reuniuni intr'un'a. Astăzi este epoca fusiunărilor.

Si acum, dupa ce statutele amintite Reuniuni a invetiatorilor nostri din dieces'a Aradului ni se redică la valoare legală, sub semnatul, pe temeiul §-lui 30 alu acelora si statute, luandu in considerare si conclusulu nr. 13 din protocolul adunării generali constituitorie, crede a corespunde detorintei sale

A n n c i a n d u

Adunarea generale de estimpu pe joi dupa santele pasci ale năstre si potindu la acea adunare cu totu respectul atât pe domnii membri, dejă inscriși si resp. numiti, cătu si pre toti zelosii binevoitori, cari de aci nainte ar dorî să fie inscriși de membri.

Cu o cale prin acăstă se provoacă comisiunile dupa același mai susu ctatu protocolu — sub I. II. III. si IV. esmise, ca să caute ori si cum a se intruni si a satisface insărcinării ce au luat, pentru ca la adunarea generală să si poată prezenta reporturile si resp. elaborate.

Er domnii membri ai comitetului alesu totu cu ocazia unei adunări gen. dela 1872 sunt rogati, a-mi face prin epistole conosciute dorintele loru in privintă a timpului, precandu să se convōce adunarea Comitetului.

Budapestă 8/20 martiu 1875.

V. Babesiu,
presedintele Reuniunii

unele scrisori energice, asternute pre calea ordinariatului la Prefectură suprema de arme, a castigatu cas'a, gradin'a si sessiunea lui Antoniu Lupulu, (Farkas,) de portiune canonica si casa de locuintă pentru parochulu si vicariulu, ceea ce i-a fost posibil pentru aceea, de-óra-ce numitul proprietar morise fara erodi si asiă sessiunea lui devonți vacante dupa sistem'a de atunci, si se potu darui de catra superioritatea respectivă dupa placu. Acestea si astăzi se folosescu de catra Vicariulu.⁴⁾

Indata dupa castigarea casei s'au mutat in ea, o a mai largit u cu veri dăouă chilie, a incungurat u gradin'a cu gardu, resedindu in dens'a pomii si mori, din caru pana in dilele mele au sustat u veri trei si susținu pana astăzi, numiti fiindu „merli lui Para.“

Atât'a am aflatu despre acestu bravu vicariu, care firesce a fostu scurtu timpu in

⁴⁾ Ar fi de interes mare, déca autorul ar fi decopiatu actul intregu si l'ar fi adausu, căci astăzi se si semte necessitatea lui si ne ar scăde din o perplexitate, in care am cadiut dejă. Autorul dice, că cas'a, gradin'a si sessiunea s'au datu pentru vicariulu si parochulu. Ce va fi daca comun'a Naseudu va avea parochulu seu afara de Vicariu? Séu de cene se tiene de prezente cas'a, care s'au renovat si s'au intretinut de catra regimentului intregu si care astăzi in cartea fundataria e intabulata ca casa parohială a comunei Naseudu, fara ca cei competenti să se fi ingriguit să nu-si pierda titlul de dreptu?

Not'a Tramitietoriului.

Naseudu. Betranii si anumitu invetiatoriulu normalu Constantiu Georgitia, mo. in 1850, in estate cam de 80 ani, spunea, că de la natura atât'a era de infocat, cătu candu era necesită si amarită de ceva se ducea la campu si se preambulă óre intrege cu capulu golu, nevoindu a schimbă măcar o vorba cu ceneva. In atare stare l'a intemperiatu odata comandantele de regimentu, si voindu a schimbă vorbe cu dinsulu i-a disu: „Dă-mi pace, că sum necasit u pana la morte si n'am voia a discură, osebitu cu aceia, cari totu sapa sub mene.“

Cone ar fi fostu antecesorulu lui nu am potutu astă din acte, inse invetiatoriulu amentită mai susu mi-a spusu, că inaintea lui a fostu in Naseudu unu protopopu cu numele Naszodi. Candu s'au infinitatii acestu protopopiatu aici, de securu nu scie; se crede inse că dupa infinitarea ⁵⁾ institutului de

⁵⁾ In infinitarea institutului de granită se dădea dela 1763, ér la anul 1739 se aflată între archidiaconi, ce au participat la sinodul din acel anu. Athanasius, archidiaconus Nesseudensis; prin urmare s'au infinitatii cu multu mai inainte de cătu institutulu de granită. Asemenea I. Para, candu s'au denumit u vicariu, era dejă protopopu in Naseudu, si ca atare a lucratu impreuna cu Fiszcuti, protopopul Bistritiei, forte multu pentru alegerea lui Bobu, indemnandu-lu chiaru si la candidare. A se vedea Actele sinodale de I. M. Moldovanu t. II. p. 86 — Acte si fragmente de T. Giupariu p. 133. Not'a Tramitietoriului.

¹⁾ In totu actele oficioase Vicariatulu se numesce a Rodnei si nu a Naseudului; ar' fi de însemnatate deci chartă de denumire de s'ar aflat. Not'a Tr.

²⁾ Dupa autografi a lui Bobu a studiatu la „S. Barbara.“ — Vedi acte si frag. p. 27. N. Tr.

³⁾ Datul acestă arăta, că acestă nu poate să fie anul infinitării vicariatului, ci acel'a s'au infinitatii mai inainte.

Not'a Tramitietoriului.

O rectificare.

Amintirămu în nru lu precedinte despre servatiunile lui „P. Lloyd“ la adoptată nu tienuta a clubului deputatilor naționali; dar n' am atinsu si despre espeptoratiile incidentale in contra lui Babesiu si in tra autonomiei noastre bisericesc. Acestea ile am ignorat in foia nostra, pentru ca să rectificăm la locul loru propriu.

Deci in nru lu de domineca deminția a lui „P. Lloyd“ ceteru urmatorie:

Onorabile dle Redactore!

Eu nu-mi potu permite a dubită, cumca retinuirele dvostre asupr'a conclusului partitei naționalitătilor in stimabil'a foia matutina a noastre din 17 a acesteia — sunt din cugetul meu si ionești, prin urmare că, intru cătu acelea s'ar fi strecuratu erori, ce ar parăificate, de a aduce int' o lumina falsa vr'o reia persona seu chiar vr'o corporatiune publică mai mare, — condusii de acelasi cuntru seriosu, veti d'a locu rectificatiunilor ui s'ar prezenta in acesta privintia.

Din acesta consideratiune, desii eu din propria mea esperintia pré bine sciu, cumca blicul celu cultu conoște special'a valoareloru foră mesura, ce la fie-care ocasiune manifesta foră totă sfiala in contra persoanei mele si in contra organelor nationali, totusi in casulu persinte me semtu indemnă, a Vi propune două reflesuni, resp. rectificatiuni obiective, precum:

Antau: Articululu dvostre dice: „Babesiu celu pucinu nu va mai intreprinde aleatori prin granit'a militare sub titlulu de nipoentialu alu Imperatului.“ — Socotu, nu este cu potentia, ca dvostre dle Redactore ca membru alu Dietei, dimpreuna cu reprezentantii dvostre dela Dieta — nu vi adu-i a minte, cum eu atunci, candu dlu fostu ministru, c. Iuliu Szapáry, mi-a facutu acesta putatiune in Dieta, i-am respins'o in data pe o „scornitura sarbedă“, mai de parte in acelasi d. ministro la aceea ocasiune s'au agiati, a dovedit afirmatiunea sa printr'o misiune investigatoria, ér in casulu decesa doveda n'ar succede, a-mi dă satisfacția cuvenita in Dieta. Acum observu, că atunci si pana astazi dlu ministru a evită cu stăriuntia a mai atinge acesta causa, car că de atunci trecura 14 lune si comisiunea investigatoria de multu si-a terminat! Binevoiti a consultă diariulu Casei si veti convinge că este asiă; intrebati mai întâi pre la toti membrii Casei, seu intre-i chiar pe dlu c. Szapáry, si ve veti convinge, că — astazi nime nu se gasesce, ca să creda aceea fabula! Ér dvostre o citatiune o faptă positiva. Eu credu că — foră cuntru.

A dón'a: In articululu dvostre se face o imputatiune autonomiei noastre bisericesc in tocmai publicat'a proscripsiune a unor romaneschi de scola.

Dar insa — cine va consideră mai de aproape acele cinci cărti escomunicate prin ministeriu, va trebuui să observe, cumca aceleasă s'au tiparit in strainetate de cătra particulari; ér cine se va informa despre imprejurări si mai de aproape, va afă, cumca nici una din acele cărti n'a fost supusa la cenzură si control'a autonomiei noastre bisericesc, si — cumca nici una nu este formalmente admisă prin autoritatile autonomiei nostre in careva scola ca carte obligata de propunere! Intrebuintiarea privata nu poate insa opri nica autonomia bisericesca.

Budapest, in 20 martiu 1875.

Cu totu respectulu —

V. Babesiu
deputatu dietale.

Diet'a Ungariei.

In siedinti'a Casei representative de luni, 15 l. c. sub presidiu ordenariu, dupa cele formali si dupa presentarea mai multor rapoarte comisioniali, urma ordinea de di: continuarea desbaterii speciali asupra proiectului de bugetu pro 1875.

Inceputulu s'au facutu cu desbaterea asupra bugetului ministrului de honvedi. In decursulu discussiunii nu s'au ivit nimica interesante si asiă sum'a preliminata s'au votatu foră dificultăti.

Urmă apoi bugetulu ministrului de interne.

Aci s'au provocat discussiune mai indelungata la subventiunea pentru teatrulu magiaru din Budapest, la spese impreunate cu gendarmeria transsilvană si la preliminariul pentru salariele comitilor supremi, ér celelalte pusețiuni se votara dupa cum s'au fost preliminatu.

B. Orbán a fost celu ce a propus, să se reduca numerul comitilor supremi si asta-feliu mai multe comitate să se subordine unui si acoliasi comite, de ora ce si asiă cerculu de activitate a acestora se reduce mai la nimica. — S'au respinsu inse acesta propunere, căci min. internalor C. Tisza, promis că va mediloci să se largescă cerculu de activitate a comitilor supremi. — Asta-feliu se votara 251.885 fl.

Totu B. Orbán provocă discussiune si la votarea preliminariului pentru gendarmeria transsilvană, accentuandu anomalia, că gendarmi stau sub comand'a ministrului de resbelu comune. — La acestea min. de la interne respunse că sustinerea acestei institutiuni provisoriamente este necessaria, dar promis că nu va intrelasă a mediloci ea gendarmeria să depinda pe viitoru numai de la ministeriulu magiaru si peste totu si in totu se reprezente eschisivmente statul magiaru. — Asta-feliu se votara 386.000 fl.

In privinti'a teatrului magiaru din Budapest a provocat discussiune A. Beöthy,

cerendu o subventiune mai mare de la statu si numirea unui intendante abile, căci numai astu-feliu se poate astepta regenerarea materiala si spirituala a acestui institutu. — S'au respunsu la acestea din partea ministrului de interne, că subventiunea cam de 180.000 — 200.000 fl. nu este ne-insemnată, ba dorechi suficiente, dar reulu jace in administrarea cea rea; de aci promisse, că va să-si castige informatiunile necesarie, si ajutorandu dupa potintia regenerarea teatrului, va dispune si o adeverata si rigorosă controla in administrare. — Asta-feliu se votă si subventiunea de sub intrebare.

Urmă apoi desbaterea asupra bugetului ministrului de justitia, primindu-se mai multe pusețiuni foră dificultăti si remanendu continuarea pentru siedinti'a viitora.

La fine min. finantieror, C. Széll, prezinta unu proiectu de indemnitate pe o luna de dile.

Siedinti'a se redica. —

In siedinti'a de marti, 16 l. c. sub presidiu ordenariu, dupa cele formali se comunica din partea presedintelui, că br. G. Kémény si-a depus mandatul de deputatu, fiindu denumitul de secretariu de statu in ministeriulu de interne. Comunicatul acestuia se luă la cunoștiința si se dispuse alegere nouă in Alba-Iulia.

Urma ordinea de di: continuarea desbaterii speciali asupra bugetului pro 1875.

Mai antau s'au votatu pusețiuniile restante din bugetulu ministrului de justitia.

Cu privire la personalulu ajutatoriu de la tribunalulu supremu si de la tablele regesii din Budapest si Tergulu-Muresiului s'au primitu propunerea comisionii finantiale, ca adeca să se reduca, votandu-se inse solutiunea si pentru cei amovandi de la postu pe cele de antau patru lune ale acestui anu.

Cu asta ocasiune promisse min. de justitia si presentară cătu de curendu a proiectului de lege pentru reducerea tribunalielor judecatoresc.

Dupa acestea s'au votatu foră dificultăti mai multe pusețiunii din bugetulu ministrului de comerciu, dupa ce min. de comerciu, br. L. Simonyi, dechiară, că primește reducere propuse de comisionea firantiale.

I. Helly si-sprime cu asta ocasiune parerea de reu, că ministeriulu de comerciu nu se impunea cu celu de comunicatiune, căci si prin acestă a s'ar mediloci economisari insemnat. — La acestea din mai multe părți s'au accentuat, că o atare impreunare ar produce numai daune seu in o parte seu in altă.

Siedinti'a se redica. —

In siedinti'a de mercuri 17 l. c. sub presidiu ordenariu, dupa cele formali presidintele comunica că E. Horn este denumitul de secretariu in ministeriulu de comerciu si

asiă si-a depus mandatul de deputatu. Comunicatul se luă la cunoștiința si asiă se va scrie alegere nouă in comitatul Nitrei.

C. Tisza presenta unu proiectu de lege, prin care terminul de inscris a alegatorilor — cari n'au potutu inca solvi pan'acu darea conforme §-loru 12 si 108 din articol. de lege XXXIII. din 1874 — se se fissedie pe 15 aprilie a. c.

A. Trefort presenta unu proiectu de lege despre pensionarea invetiatorilor.

Ambele proiecte se vor tipari si peraptă.

Dupa acestea s'au desbatutu si primitu foră greutăti intregu bugetulu ministrului de comerciu si s'au inceputu si desbaterea asupra bugetului ministrului de comunicatiune.

I. Madardász provoca o discussiune mai indelungata la pusețiunea „50.000 pentru ridicarea diferitelor rami de economia.“ Eluse planse adeca, că la institutul economic din Magyarovár nu este respectata limb'a magiară din destul. — Ministrul L. Simonyi inse promise, că va grigi, ca să se delature ori ce nemultumiri, si asiă se votă si asta pusețiune.

Cu acestea siedinti'a se redică. —

* * *

Diet'a tierei a mai tenu tu inca cinci siedintie meritorie nante de feriele de pe pasci. In aceste siedintie s'au desbatutu cu ceea mai mare iutisla si superficialitate si s'au votatu intregu bugetulu pro 1875 si anume inca celu a ministrului de comunicatiune si a celui de finantie.

Insemnămu din aceste desbateri doue momente: Ministrul de comunicatiune fece promisiunea, că va pasi cu tota rigorea contra amplioatilor ce se tienu de elu si nu sciu inca limb'a magiară; ér min. finantieror dechiară că elu se indestulesc de ocamdata cu o redică mai moderata a dărilaror decâtua cea aperata de elu insusi iu proiectele lui Ghiczy.

S'au mai desbatutu in aceste siedintie si s'au votat: legea de indemnitate pana la finea lunei aprilie, o conveniune postala si novelă lui Tisza la legea electorale.

* * *

Atragemu atentiu onoratilor nostri cetitori asupra explicării ce se dede legii electorale prin proiectul de lege novelaria presentat prin C. Tisza si primitu de Dieta.

In urmă acestei explicări legiferate dejă: Toti cetatenii ce nu s'ar fi potutu inscrise intre alegatorii din cauza că n'au solvitu darea din anulu trecutu, potu să cera de la comisiunea centrală ca să-ii inscrise intre alegatorii, daca pana la 15 a prile a. c. n. vor solvitu darea resstante din anulu trecutu. —

sunt de es. si banii, cari nu-ii are omulu totu de a un'a.

Acestea, apoi o melancolia, de care era cuprinse, retragerea totala dela ori ce societate cum si petrecerea de a pururea in casa — afara de candu mergea la biserica — au adusu pre oficirii stabili la aceea supunere cu totul ratecita, ca i-ar fi stricata mentea. In acea supunere s'au intarit si prin o faptă intemplata dupa spus'a invetiatorului Georgita intr'o domineca, in carea a tienutu o cuvenire cam confusa despre S. Treime, si re-intorcandu-se acasa s'au descultat si asiă a trecutu prin canalulu morei la unu pamantu ce era indreptu cu gradin'a vicariale si se tineea de acătă. In urmă acestei-a au rogatu pre episcopulu Bobu, ca să-lu stramute de aici si să de numesca pre Ioanu Nemesiu, carele fusese si capelanu castrense in expeditiunile franceze de la 1793 pana la 1801, adeca pana la inchiaarea pacei dela Campo-formio, si pre atunci se afă fara aplicatiune, petrecandu in Mocodu la capitaniulu romanescu Mehesi. Episcopulu a datu credientu scrisorilor oficirilor si indata a si datu ordinu vicariului Halmagyi, ca să dăe in séma si să transpună totu lui Nemesiu, pre care l-a si denumit de administratorul vicariatului, ér dinsul să se duca la Blasius. Vicariulu s'au opusu, scrijindu episcopului, că elu nu-si va lasa statuina fara procesu formalu si dejude-

care, fiindu că cele aretate despre elu sunt numai calumnie. Episcopulu remanendu prelunga ordinulu seu, a scrisu comandantului de regimentu, ca să-lu tramita la Blasius esortat de duoi oficiri.

Vedindu acătă a vicariulu nu s'au opusu mai multu, ci a parescu Naseudulu de buna voia. — Dupace a ajunsu in Blasius si si-a facutu curtenirile sale la episcopulu si ceialalți, s'au inviatu a locul intr'o chilia in manastire, unde era proveditu cu totă cele de lipsa. Dinsul s'au supusu la totă, s'au ocupat cu etarea cărilor, cu mergerea la biserica in totă dilele, si intru totă a aretatu o portare modesta. Episcopulu si toti s'au convinsu, cumca celo aretate in contra lui au fost neadeverate si cumea scopulu li-a fost numai să scape de elu si să capete pre Nemesiu, care inca a contribuit multu la acătă a prin intrigile tie-sute impreuna cu oficirii in contra vicariului.

Dela betrani si in specie dela desuamentul invetiatoriu am auditu, cumca melancolii, despre care am disu mai susu, i-a causat o sora a sa ce o tineea prelunga sena, carea — fiindu impregnat de unu Pantaleonu Vasilichi, si nascu unu pruncu nelegituit. Acătă intemplare atâtă a necasit pre vicariulu, care era unu omu piu si religios, cătu plangea in casa ore intregi si nu voia a vorbi cu nime. Se dice că amentitul Vasilichi a fost corruptu cu bani de catra intrigantii si inimicilor

viciariului, ca să insiele pre bietă fetitia. Acătă faptă rusinătoria s'au potutu usioru intemplă fiindu că acel'a era unu omu fara morală si caracterul unsu cu unsore de dracu; a fost depusutu mai de multe ori cu nuiile pentru falsificare de subserieri si in specie pentru că subserie numele oficiror pre pasaportele, ca le dă elu granitariilor, ca să pote merge in Moldova; a une ori a fostu pedepsit u si cu betie, mesurandu-i-se căte odata si căte 100. L'am ingropat u in a. 1848 in etate aproape de 87 de ani, dupa cumu mi-a spusu elu in vîra anului aceluia.

Halmagyi a ramas in Blasius pana la anulu 1807, candu redicandu-se capitululu din Blasius si provocandu-se vicariulu Fagarasiului, Ioanu Para, la demnitate de canonicu, era s'a denumitul de Vicariu, a Fagarasiului, unde apoi a si morit. ⁶⁾

(Va urmă)

⁶⁾ Tempulu decandu si candu a foste vicariu Para, candu s'au stramutat si pana candu a foste Halmagyi nu este constatat de autorulu; spre completare ar fi de dorit ca cei ce posiedu date despre acătă să suplinescă lacu'a. Candu a inceputu Nemesiu activitatea inca nu e precisu; se veda inceputul a. 1801 seu 1802. N. Tr.

Despre celebrul nostru pictore acad. Nicolau Popescu,

„L'Osservatore Romano“ din Roma, în nrul său 58 din 12 martie, sub rubrică „Cronica cittadina“ — er ni aduce o notitie, care ne face să ne mandrimu și bucurăm de triumful artei și capacitatei acestui bravu artistu romanu.

Dlu N. Popescu tocmai terminase, după mititica fotografie — tipulu, în marime ceva mai mare de cătu cea naturală, a renumitului presedinte al Republicei Argentine Dr. Nicola Avellaneda, — cindu barbatii amatori de arte din Roma, cei ce de comunu cercetădias localitățile de studia ale artistilor mai renunțati, ochindu opera escentemente succesa, atrasera atențunea publică asupra ei si fecera, de dlu Popescu deveni erasi obiectul admiratiunei si laudei generali.

Tabloul este laudat nespusu, atât peste totu, adeca in totalitatea sa, cătu si in totă specialitate, pana la cele mai mici minutiștati, si valoarea omului nostru este redicata la culmea perfețiunei. Éta cîntamă testulu in origine:

„Il valente pittore rumeno sig. Nicola Popescu, del quale l' anno scorso lodammo, con sincere parole di ammirazione, un bellissimo ed originale quadro rappresentante Cristo nel sepolcro ed ora collocato in una chiesa di Transilvania, ha in questi giorni condotto a termine un altro egregio lavoro, che per cortesia del bravo artista abbiu potuto visitare nel suo studio al palazzo Mazio, in via della Scrofa.“

„È questo un ritratto ad olio, della grandezza poco più del vero, tratto da una semplice fotografia, ed assai pregevole per la verità dell'espressione e l'effetto del colorito. Rappresenta il Presidente della Repubblica Argentina, Dr. Nicola Avellaneda, ed i nobili ed accentuali lineamenti di questo signore sono con tanta arte dipinti, che certamente non avrebbe potuto farsi meglio, avendo dinanzi a sè la figura originale. L'espressione del guardo e di tutto il volto, la severa moventza del capo, lo spiccato atteggiamento del corpo e molto più il colorito proprio delle carni presentavano necessariamente all'artista gravissime difficoltà, non avendo questi a sua disposizione che un piccolo ritratto in fotografia. Ma ogni difficoltà è stata vinta con imparreggiabile valentia: il ritratto del Presidente Argentino ha una vivezza incontrastabile, e non può esser che felicemente indovinato anche in tutti quei piccoli accessori, che la fotografia nasconde o dà imperfetti.“

„Ci rallegriamo perciò pubblicamente coll' esimio sig. Popescu per questo nuovo saggio della sua grande intelligenza dell'arte; ed in lui ammiriamo non solamente l'artista che sa far risplendere ne' suoi quadri il genio della composizione ideale, ma quello altresi della natura e della viva realta che sa perfettamente ritrarre tutti i pregi ed il bello originale.“

Atât'a suscitatu organu oficialu alu Santului parinte din Roma.

Noi din parte-ni, aducendu acestea la conosciintia onoratului publicu romanu, carele de buna séma este partasiu a gloriei fiului seu, nu potem decât să multiplim d-lui pictore Nicolau Popescu pentru onórea si bucuria ce ni face totu mereu.

Si — fiindu că fóia din Roma ni dede ocasiune imperativa d'a vorbi erasi o data de bravul nostru pictore Popescu, ne sentim indatorati cu o cale a ni aduce tributul recunoștinței si pentru unu mare triumf, secerat prin artea sa — pre pamentul României libere.

Dlu Popescu anulu trecutu 1874 mai intregu l'a petrecutu in Tergulu-Jiului, județiu Gorj din Romania-mica, ocupat cu sugrafirea bisericei noue din acea capitale a numitului districtu. Deja pe la lun'a lui octombrie, cindu oper'a artistului nostru se apropiă de — incepertulu completării si incepea a-si face efectulu impresiunei in privitor, lumea de juru imprejurui implea spaciele acelei biserice, pentru a se indulci de incantatoria a vedere! Tramis-u-ni-sau atunci de unii boieri teneri, admiratori ai artei versuri ce cantau redicandu par la ceriu gloria penelului lui Popescu! Mai tardiu, in decembrie, ni s'a comunicat autenticamente — actulu publicu prin carele fruntasii urbei si respicara judecat'a si reconosciintia pentru opulu termnatu.

Noi, desii din anima dorim multa lauda fiacărui demnu romanu, totu am socotită că cele ce se descarcău cu atât'a abundantia asupra d-lui Popescu, ar fi cam pră multe si astă pana astazi n'am luat nice notitia de ele, dar am respunsu amicilor ce intetiau publicarea, că — ocasiunalmente vom publica spontan'a adresa a Tergu-Jiuienilor către pictorul nostru ; deci

Ecă aceea Adresa:

Domnule pictor! Fericita ocasiune ce am avut d'a vedea artea picturei, espusa prin penelul D. Vostre, cu prilegiul lucrarei ce ati terminat cu atât'a demnitate si atât'a maiestria la biserică cu patronagiul sanctului Constantin si Elena din acestu oras, ni impune una datorintă de consciintita, d'a Ve adresă aceste rouduri spre a Ve areata perfecta nostra satisfactiune. Nu lipsim totde o data a vii maritri, că D. Vostre cu sentimentul de Romanu, v'ati desbracatu de ori ce interesu materialu si ati dotat orașul Tergu-Jiului cu unu monumetu care peste secoli va vorbi despre artistul romanu, a căruia bogafia in artea picturei face faia națiunii romane. Raphaelu, privindu dela inalteia pozitionei sale tabloului Dumnedieirei, ce ni-a lasat pe boltă bisericei noastre, va traseră de bucuria si ve va binecuvantă ca pre demnulu si abilulu seu urmasi; era noi veseli si fericiti de a fi consangenii DVostre, multiamindu-ve; dorim succesului celu mai mare pe calea ce ati apucat. Ddieu se ve fie intrajutoriu si să ve protéga.

Primiti, Dle Pictore incredintarea despre distins'a nostra consideratiune, ce totu de un'a ve vom pastră.

Urmădia 36 de subscriptiuni ale fruntasilor urbii, apoi clausul'a de adeverire si cu sigilulu primariei Tergu-Jiului din Gorj de datu 5 dec. 1874, nr. 1551.

Romania.

In frunta acestei rubrice inserim astă data urmatorulu avisu important, ce cu placere ceteam frunța „Trompetei Carpatilor“ din Bucuresci nr. 1187.

„Ori-care Scăla romanesca de măcar unde, cum si ori-care Societate romanesca literaria, ori-ce Cercu, orice Casina romanesca, afara din statulu romanu, au dreptă să primăsca gratuită „Trompetta Carpatilor“, foră să plătescă nici chiar portulu diurnalului; o simpla cerere este destulu.“

Cesaru Boliacu.

Salutămu din anima acăsta generositatea naționale si am dori să fie mai multe alte foi naționali in stare d'a urmă asemenea. Pana acumă, pre cătu scimu „Românu“ a fost calea mai vertosu a esecatului prin atare zelu si sacrificiu naționalu, prin cari — nime nu s'a convinsu mai bine decâtă noi, ce multu s'a contribuit la dezvoltarea si chiarificarea culturii naționale.

* * *

Esperatoriatul mai multoru foi magiare, cu „Közérdek“ in frunte, in contra subvențiunarii gimnasialui romanu, resp. a bisericiei de la „Santul Nicolae“ din Brasovu de către statulu romanu, pre cum si facutele cu aceeași ocasiune imputunită Romaniei, in tempina din partea mai multoru diuaria patriotică romane cele mai seriose si fundaties resfrangeri.

Cetitorii Albinei conoscu cestiunea, si astă ne marginim a căta in acăsta privință astazi numai din mai susu laudat'a „Trompetă“ a d-lui Cesare Boliacu urmatoriele:

„Organele ungurescii pomenescu de cătă-va secui cari ar fi respanditi prin doue judetie de munte de dincolo de Milcovu. Spun că astă mană de omeni ar fi persecutata in religiunea si in instructiunea naționale de către statulu romanu.

„La unu asemenea sfruntatu neadeveru nu este putintia să se respunda cine-va.

„Nici o persecutiune nu face statulu romanu. Grecii au templuri magnifice in totu statulu romanesca, mai aleau la Braila si la Calafatu, in cari templuri este numai si numai limbă gréca; au scoli mari intinse, numai grecesci, pe langa aceste templuri. Bulgarii asemenea au scole, comitete naționali in centrul României. Ungurii au templu calvinu in centrul Bucureștilor. Ovrei si mai multu de cătu tôte naționalitățile de cari vorbirămu.

„In căte-va diuometăti de sate unguresci de prin Bacau si Romanu vinu preoti Unguri, cu limbă loru, cu riturile loru, pe cari nu-i supera nimeni. Naționalitățile straine, cum si culturile loru, sunt respectate de la tôte marginile statulu romanu pana in midlocului Capitalei unde pana si o „teke“ cu cimitir se administra de unu „hoge“ (Turcu?)!

„Tolerantia, liberalismul statului romanu facu pe aceste straini, carii gusta bucurile, se alerge din tôte pările si să cera-

indigenatu. Se resping cu sutele la tôte sesiunile Camerei, si se socotescu forte fericiti acii putini cari potu, prin indeplinirea tuturor formelor si formalitatilor cerute pentru ca unu strainu să dobendescă drepturi politice in tiéra Romanilor, să poată adjunge la ondrea si fericeirea, a se inscrie in listele cetățenilor romani, unde dreptulu politiciu si municipalu, se intinde din Palat pona la bordeiu.

A cui ar fi vin'a, deca fiu ungurilor voru să invete romanesca si vor să fie Romanii in Statulu romanu? A cui ar fi vin'a, deca romanismul place ungurilor si se le-pada pentru densulu de nationalitate loru? — Face si ungurii in Statulu austro-magiaru, ca Romanii să voiésca să fie unguri, să voiésca să invete numai limbă ungurăsa, si n'ar ave nimici nimic de disu.

A pretinde ince, ca 4 milioane de Romani puri, din Statulu austro-magiaru, să renege nationalitatea loru, religiunea loru si limbă parintilorloru — prin fortă, este o luptă sterpu din care ori-ce va fi, va fi totu in daun'a acelora, ce voru luptă pentru asemenea lucru.

Transilvania si Banatulu, pana in Muresiu mai alesu, sunt ceea-ce sunt, si nu va fi nici o putere umana care să smintescă națura loru.

Celebreze Austro-Ungaria ori cătu va placă Seculari'a rapirei Bucovinei cu tajerea capului Domnului ei. Bucure-se jidani de desnationalisarea Bucovinei. Silésca-se Austro-Ungaria să face scăde numai nemții-unguresci acolo. Tôte acestea sunt in vanu; natura lucrului se poate ingădu pe din afara, dar in fundu remane aceiasi.

Statulu romanu ortodox este detorius să sustiena limbă romana si Biserică romana ortodoxă pe ori unde se voru afă; si, deca inca nu poate să-si facă detorul pe deplinu, si-o face pe cătu pote. Si-o face in Santul Munte, si-o face in Macedonia unde are siepte scoli romanesca, si-o face pe partea dreptă a Dunării, si-o face si peste Carpati.*)

Cu sil'a nu poate să-nimenu, si Statulu romanu să numai unde i se cere.**)

„Dece Ungurii de prin Moldova ceru ministerului ungurescui midilice de intretinere de scăle, pe cari nu le au, reu face acelu ministeriu de nu responde cererilor. Dar asemenea cereri noi nu credem că s'ar putea face; pentru ca fiu ungurilor din Romania, ca si ai tuturor naționalităților eterogene si alophile, pana si fiu jidovilor, sunt primiti de o potriva pe tôte bancile oricărui invetiament publicu, foră cea mai mica distinctione, si se adapta toti cu fiu Romanilor de o potriva in acelu invetiamentu admiratul de globulu intregu, de vienesu, de berlinesu, de muscalu, de englesu, de americanu, de turcu, de chinesu, de indianu; in acelu invetiamentu care se numesce invetiamentul francez, transplantat in tocmăi in Romania si resfirat pe tôte intinderea ei.

„Eta pentru-ce naționalitatea romana este dulce, este cautata de toti; éta pentru-ce programul invetiamentului din Romania se intinde peste tôte romanitatea, pana pe laturile Mării Negre.

„Statulu romanu este detorius să ajute scăle romanesca pe ori unde vor fi ele, foră să cercetă programele de invetiamentu ale statulor sub cari se afă; pentru că nu desordine si anomalii core statulu romanu, ci ordine, supunerea la legile tierii, pe unde se afă aceste scăle romanesca.

„Astfel dar, pe nedreptu gazetele ungurescii se planga contra unui semienteru naturalu, contra unei simpatii legitime a statulu romanu pentru toti Romanii de pe ori unde.

„Constitutiunea nostra care pune multe restrictiuni impămentenirei straini loru de limba si de sange, nu pune nici unu Romanilor de pe măcar unde, care ar voi să devina cetățian român in statulu romanu; ei n'au de cătu să arete că din parinti romani, si se trecu sunt indata in listele cetățenilor Romaniei.

„Destulu acăsta vorba, pentru acăsta ideia.

Respire-si-o fie-care in mintea lui, cătu va voi. —

Varietati.

(Metropolitul Romanilor — in clubulu liberalilor!) Precurse foile, ba pana si cercurile familiare — picantea scire, că — metropolitul romanu, celu teneru, celu de la Sibiu, sa inscriu elu cu man'a sa, in partit'a magiara liberală, carea propriamente este a guvernului!

Noi — jaceam morbos, si — nu ni venia să credem. In fine „Hon“, buletinul partitei — veni de adeveru, descoperindu totu o data antecedentii, ca de explicare, de motive! —

*) Iertati să spunem, că — intr'o masura cătu se poate de mica! Numai chiar că să nu se poată dice — „nemice“! — Red. Alb.

**) D'ar fi datu — unde i s'a cerutu de atâtea ori cu intetire, cu lacrime in ochi! — Red. Alb.

Parintele metropolit Mirone Roman inca inainte de 5, 6, ani, ca protosinodul a adus cu mai puținu daru de cătu astazi, profetut — prin „Alföld“ si priu programă electorală de la Chisineu, cumă — pe tele magiere de pana aci au să dispara, si să se formeze ună „Iberale“, pentru drapelul egalitate si fraternitate. Acuma, după ce se întâia se implini, cum — botesatoriu pe să nu merge la Jordani?!!!!

Noi din nenorocire — astfelu suntem dispusi, in cătu si asupra siodienelor trezim fîmu seriosi.

Fie-iertatul metropolitului Ardreichiu sea dicesa, că — in politica de multe ori de mare folosu, să ne facem cam prosti. Parintele metropolit Mirone, tare ne temem să nu fie facut contrariul!

Ori cum, noi i dorim, ca clubul unic carele a intrat, să fie întrădeveru celu pre de sine, cu libertatea, dreptatea si egalitatea anima. Binecuvantările archipastorești suntemu convinsu că nu i vor lipi.

Noi — tienemu gata sacul golu es — culegemu folosele, de cari — vă ce mătrebuintă suntem avé! —

(Multiamita publica) Subscrisulu vine esprime ca mai fierbinți multiamita acă pre onorat dd. cari considerand greută si neajunsese ce trebul să intimpinu — de moarteatalui meu — intru continuare diaioru, bine-voira maranimosu a-mi iniția de ajutoriu după potinția. Acei pre dñi suntu: M. Andreica cu 2 fl; A. Moldovanu cu 3 fl; Teof. Gerasim cu 2 fl; B. Chiroi 1 fl; Iul. Hocmanu 2 fl; D. Lövy 3 fl; Ion Todea 2 fl; I. Hocmanu 1 fl; S. Medrea 1 fl; G. Corchesiu 1 fl; H. Lövy 1 fl; G. Moran 1 fl; Sig. Lövy 1 fl. Er Dlu Sebastianu Căchesiu pe fie care luna cu cătu 2 fl.

Pentru acăstă generosă fapta subcesu va fi totu deaună recunoscatoriu si suntemu să devans aceace se pretinde dela unu demnii teneru in presintă. — Sibiu 19/3/1875 Iuonu Palade, cleric de alu II. c.

Convocare.

Membrii Reuniunii politice a tuturor Romanilor din districtul si cetatea Aradu se invita a se intruni in Adunare generală Aradu pe 4 aprilie 1875, c. n. după amiază in localitatea institutului teologic.

Obiectele discuției:

- punctele din invitarea trecuta, ce i remaină inca nedesbatute si nesuperate;
- atitudinea facia de nouă guvernă;
- ingrijirea pentru implinirea postăvacante de protonotarii comitatense.
- obiectele ce vor fi tapetă in congregația comitatense, covocata pe 5 siile următoare ale lunei aprile.

„Comitetul central al dñeii Reuniunii

Responsuri.

Dlu E. P. Parisu: Am primit cu mare mulțime dele tramise si vom face nsul dorit de noi din capul locului; dar in momentul ne-avem plesuit cestiunile politice de dia.

Parintelui G. Plăia, parochu in Tolvădia: Stihurile său psalmii cei minunati, plin de invetiamuri morale, ce mereu ne trămit si pre purură cestim, — nu sunt de a se publica într-o politică ca năstă.

Prin acăstă se esorie pentru vacanța statuie invetiamerică din comună Ferendia, protopresviterul Versietiului, cotelu Timișului, cu terminu pana in 30 martiu a. stiului vecchiu.

Emolumintele sunt: 300 fl. v. a.; dojurgere de pamant si cartiru liberu cu un gradina de 1/2 jugeru estra, si una intra-vilă. Doritorii de a ocupa acăstă statuie sunt a-si trămite resursele instruite in sensul statutui org. bis. pre onoratului d. protot Ioane Popoviciu in Mercina, post'a ultimă Varadia.

Ferendia, in 21 fauru 1875. Comitetul parochial.

In co-tinelegere cu dlu protopresviterul tractualu. — 2-3

Pentru ocuparea postului invetiamerică la scola confesionala gr. or. romana din comună Cobza, in comitatul Torontal, protopopiatul Ciacovei, se deschide concurs cu terminu de s